

Nyfasisme, høyreradikalisme, høyreekstremisme og høyrepopulisme:

Opposisjon fra og interaksjon med det liberaldemokratiske systemet i Europa etter 1945.

På hvilken måte overlevde fascismen i Europa etter det militære nederlaget i 1945? Overlevde den som ideologi hos isolerte (høyre)radikale og antidemokratiske grupperinger utenfor det politiske systemet? Eller ble nyfascistiske partier opprettet med det mål å operere innenfor det liberaldemokratiske politiske systemet? I så fall, hvordan reagerte de demokratiske institusjoner og deres representanter? Et interessant spørsmål gjelder integrering og assimilering av «outsiders». Favoriserer møtet med demokratiet, og dets åpenhet, en intern reformprosess og en revisjon av f.eks. rasistiske og antidemokratiske standpunkter hos nyfascistiske partier, eller fører det kun til en overfladisk forvandling? Flytter radikale standpunkter til (høyre)ekstreme og utenomparlamentariske grupperinger? Øker graden av ideologisk radikaliserings med følelsen av eksklusjon og marginalisering? Er det siste en årsak til at antidemokratiske og radikale posisjoner i teorien blir til voldelige aksjoner i praksis?

Hovedtemaet kan bli analysert fra ulike perspektiver:

- Begrepsanalyse: fascisme, nyfascisme, høyreradikalisme, høyreekstremisme og høyrepopulisme
- Ideologisk kontinuitet/diskontinuitet mellom fascisme/nyfascisme og radikal høyrepopulisme
- Antisemittisme og islamofobi
- Politisk praksis: systemfiendtlige partier og utenomparlamentariske grupperinger
- Konkret angrep mot det liberaldemokratiske systemet: terrorisme på 1970-tallet og bruk av vold som kampmiddel
- *Nouvelle Droites* ideologiske innflytelse i Europa og USA
- Reaksjon fra demokratiske institusjoner: politiske vedtak som har hindret eller bekjempet høyreekstremisme
- Interaksjon med demokratiske institusjoner: ulike former for politisk dialog og politisk samarbeid (votering i forbindelse med lovgivning og vedtak i nasjonale forsamlinger, og koalisjoner) mellom systemkritiske partier som sitter i parlamenter og etablerte partier.

Masteroppgaver om disse temaene skal være forankret i empiriske undersøkelser som tar hensyn til nasjonale kontekster og med hovedfokus i perioden etter 1945. Det er en fordel hvis kandidaten behersker språket til det aktuelle landet som skal studeres. Kjennskap til mellomkrigstidens fascisme er en forutsetning for en analyse av nyfascismen og høyreradikalisme/høyreekstremisme eller høyrepopulisme etter 1945. Hver oppgave skal fokusere på en bestemt nasjonal kontekst og undersøkelsen skal gjelde en klart avgrenset tidsperiode.

Primære kilder for alle disse oppgaver kan være av forskjellig art: tidsskrifter og aviser på nettet eller i nasjonalbiblioteker, politiske programmer og politiske manifeste i partienes arkiver, politiske debatter i pressen, offentlige dokumenter som f.eks. referater fra parlamenter, lovgivning og vedtak i nasjonalforsamlinger (mye er nå tilgjengelig på nettet), intervjuer med relevante aktører osv.

Innenfor rammene av hovedtemaet, kan selvsagt også andre forslag til oppgaver utarbeides etter avtale med veilederen.

Se følgende nettsider for inspirasjon:

<https://www.sv.uio.no/c-rex/>

<https://www.radicalrightanalysis.com/>